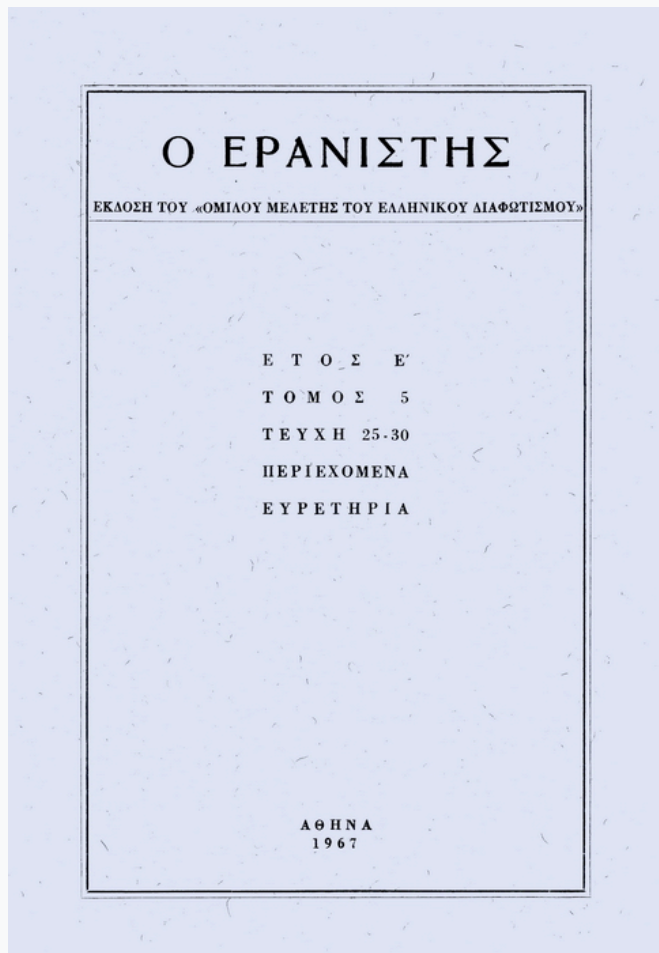


The Gleaner

Vol 5 (1967)



Αθανάσιος Δ. Χατζηδήμος

Κ. Θ. Δημαράς

doi: [10.12681/er.10502](https://doi.org/10.12681/er.10502)

Copyright © 2016, Κ. Θ. Δημαράς



This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

To cite this article:

Δημαράς Κ. Θ. (2016). Αθανάσιος Δ. Χατζηδήμος. *The Gleaner*, 5, 141. <https://doi.org/10.12681/er.10502>

Τ Α Χ Ρ Ο Ν Ι Κ Α

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Δ. ΧΑΤΖΗΔΗΜΟΣ

Με τὸν θάνατο τοῦ Ἀθανασίου Δ. Χατζηδήμου ἡ ἑλληνικὴ πνευματικὴ κοινωνία ἔχασε ἓναν ἄξιο ἐκπρόσωπό της· σὸ πρόσωπο τοῦ ἐκλεκτοῦ φίλου μας ξαναζοῦσε ἡ παλαιὰ παράδοση τῶν ἰατροφιλοσόφων μὲ ὅλη τὴν πολυσήμαντη εἰσρότητα τὴν ὁποία ἔλαβε ὁ ὄρος σὸ πέρασμα τῶν χρόνων. Ἴατρος, μύστης τῆς ἐπιστήμης του ἀπὸ τοὺς πιὸ ἐμπνευσμένους, εἶχε συνάμα τὸν στοχαστικὸ χαρακτήρα ποὺ ταιριάζει σὲ μιὰ τέτοια ἀποστολή, βαθύτατον ἀνθρωπισμὸ, καὶ τὴν ποιικιλία τῶν ἐνδιαφερόντων, χωρὶς τὴν ὁποία ἡ ἀποστολὴ μεταβάλλεται σὲ ἐπάγγελμα.

Ἐμᾶς ὁμως ἐδῶ, μᾶς ἐνδιαφέρει ἰδιαιτέρα μιὰ ἄλλη πλευρὰ ἀπὸ τίς δραστηριότητές του, ἐκείνη ποὺ ἔχει ἄμεση σχέση μὲ τὰ ἱστορικὰ τῆς παιδείας μας καὶ μὲ τοὺς φορεῖς της, τὸ βιβλίον. Πρὸς τὴν κατεύθυνση αὐτήν, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν μοναδικὴ συλλογὴ ἐντύπων τῆς τουρκοκρατίας τὰ ὁποῖα εἶχε συναγάγει καὶ ποὺ ἀποτελοῦν καθεαυτὰ μιὰ οὐσιαστικὴ συμβολὴ στὴν μελέτη τῆς περιόδου ἐκείνης, ἐδημοσίευσε καὶ μελετήματα σχετικὰ. Ἐξαίρω τὸ βιβλιογραφικὸ μελέτημα «Βιβλία τῆς Σμύρνης» (1948) δημοσιευμένο στὰ «Μικρασιατικὰ χρονικά», καὶ ἀπὸ τὸ ὁποῖο τὸ μεγαλύτερο μέρος παραμένει στὶς σελίδες τοῦ περιοδικοῦ χωρὶς νὰ ἔχει ἀνατυπωθεῖ. Πιὸ πρόσφατα, μὲ τὴν συνεργασία τοῦ Γ. Λαδᾶ, ἔδωκε ἓναν μεγάλο τόμο ἐπίσης βιβλιογραφικοῦ περιεχομένου, συμπλήρωμα στὸν ΙΗ' αἰῶνα τῆς Ἑλληνικῆς βιβλιογραφίας Legrand (1964).

Φίλος ἀπὸ τὴν πρώτη ὥρα τοῦ περιοδικοῦ μας, ἰδρυτικὸ μέλος τοῦ ΟΜΕΑ, ἐτίμησε ἐπανειλημμένα τὸν Ἑραριστὴ μὲ τὴν συνεργασίαν του (βλ. τ. 3, 1965, σσ. 89-96, καὶ 249-270).

Ὁ Ἀθανάσιος Χατζηδήμος εἶχε γεννηθεῖ στὸ Ἀρδίνο τὸ 1909. Ἐσπούδασε ἰατρικὴ στὸ Παρίσι, καὶ ἐξασκοῦσε μὲ αὐτοθυσία τὸ ἔργο τοῦ ἱατροῦ ὡς τὴν ἡμέρα τοῦ θανάτου του, 1 Μαΐου 1967.

Κ. Θ. Δημαρᾶς